

NOVI MAGAZIN

17. XII 2015.

BROJ 242

ISSN 2217-5628

9 772217 562008 >

Vesna Rakić Vodinelić

Tužioci biraju
kompromis
a ne otpor

Tema broja

Koliko smo
neobavešteni

Tržište rada

Svi bi u
državnu
službu

SRBIJA I EVROPA

RAČUNAJTE
NA NAS

Š

ta ostaje posle muzikalne reke BUNT-a, osim utisaka o njegovom znalački regulisanom toku koji sam pokušala da predstavim prošle nedelje?

Pre svega sećanja na privilegovane, neponovljive, uzbudljive umetničke susrete prve vrste sa mislećim, autentično profilisanim muzičkim umetnicima koji slijede svoj put bez obzira na kontraindikacije koje emituje preovladajuća kulturna politika i koji nastoje da na svojim, retkim nastupima u Beogradu uvek pokažu novo lice, nove repertoarske i interpretativne dimenzije koje su u međuvremenu osvojili, razmenjujući energiju sa publikom.

Evo njihovih buntovničko-stvaralačkih portreta, lično i prisno neposredno skiciranih na živim koncertima i naknadno muzikološki promišljenih i uobličenih! Nedostaju one neizrecive interakcije koje su se uspostavljale tokom festivala među njima i među delima koja su oni izvodili pomerajući utvrđene sisteme vrednosti, te otvarajući prostore slobode i sna.

NADA (Kolundžija), klavir: Ova jedinstvena beogradска pijanistkinja je na otvaranju BUNT-a programom Udah / Izdah diskretno i nepreten-

Lično i prisno

Treći festival Beogradske Umetničke Nove Teritorije održan je početkom novembra u Beogradu. I nastavlja se, zahvaljujući njegovim vinovnicima. Hroničarka BUNT-a **Ana Kotevska** čitaocima Novog magazina i svim ljubiteljima "klasike za svakoga" predstavlja muzičare koji čine BUNT

ciozno obeležila svojih 40 godina sa crnim i belim dirkama, podelivši sa publikom deo svog istoimenog antologiskog istraživačkog projekta u pripremi: "čitanje" istorije moderne,

alternativne, avangardne, minimalističke i postminimalističke savremene klavirske muzike nastajale poslednjih sto godina. Zahvaljujući Nadinoj radoznalosti kao životnom

kredu i poverenju u sopstvenu umetničku stazu kojom se ovde može ići pod uslovom da se ne obazire na "decenijama potvrđivan ukus beogradske publike za umereni moderni izraz" ("uputstvo" ovih sedmica, u slučaju Doma kulture u Požegi, otvoreno preformulisano u "potrebu za narodnjačkom kulturom"), imali smo tokom devedesetih mogućnost izbora, kontakta sa aktuelnim muzičkim tokovima i njihovim protagonistima koji su dolazili u hermetički zatvoren Beograd. U intelektualno podsticajnom, ali akustički ograničavajućem prostoru Miksera, Nada je uz strpljivo početno prilagođavanje umornom instrumentu, sa sebi svojstvenom neodoljivom kombinacijom uživljavanja i distance, predstavila dramaturški interaktivan program u kojem su poznatija i sasvim neznana dela izvrsno komunicirala, otvarajući nova značenja. U okviru njenog magičnog instrumentalnog teatra defilovale su kompozicije zavodljivih plesnih ritmova (Tango Vilijema Dakvorta i Skota Pendera, Waltz Antona Batagova), zvučno i vizuelno duhovite i dirljive igrarije na temu muzičke kutije i dečjeg klavira (Drugi koral Luisa Andrisena, Nađino kolo za klavir igračku Miloša Raičkovića...), kao i dela angažovanih poruka i inovativnih rukopisa; poput Tela vašeg sna Holanđanina Jakoba Ter Feldhousa ili kompozicije-manifesta Bog je ubica za klavir i traku Galena Brauna, postminimaliste koji amalgamiše elemente popularne američke tradicionalne muzike, rok muziku i nasnimljene fragmente govora. Sudeći prema nedvosmisleno inspirativnim i aktivnim reakcijama publike, četiri Nadine decenije istraživanja nepoznatih predela klavirske muzike ostavile su konkretnije otiske u muzičkom životu od udaha i izdaha.